

पञ्चसप्तहमासत्रयहोर्मासिकम् । बीजायोवाह्यरत्नस्त्री
दोहृष्टं परीक्षणम् । बीजं व्रीह्यादिवोजम् । अयो
सौहृम् । वाह्यो बलीवर्हादि । रत्नं सुक्ताप्रवालादि ।
स्त्री दासी । दोहृष्टं महिष्यादि । पुमान् दासः । एषां
बीजादीनां यथाक्रमेण दशाहादिकः परीक्षाकालो
विज्ञेयः । परीक्ष्यमाणे च बीजादौ यदस्यगुणोऽनु-
शयो भवति तदा दशाहाभ्यन्तर एव क्रयनिष्ठतिः । न
पुनरुद्धिमित्युपदेशप्रयोजनम् । यत्तु सन् वचनम् । “क्रीत्वा
विक्रीय वा किञ्चित् यस्तेजान् शयो भवेत् । सोऽनादेशात्
तद्द्रव्यं दद्याच्चैवाददोत वेति” । तदुक्तलोहादिव्यति-
रिक्तोपभोगादिविनश्वरगृह्येयानशयनासनादिविषयम् ।
सर्वज्ञैतदपरीक्षितक्रीतविषयम् । यत् पुनः परीक्षितम्
पुनः प्रत्यर्पणीयमिति समयं कृत्वा क्रीतं तद्विक्रीते न प्रत्य-
र्पणीयम् तदुक्तम् । “क्रीता प्रत्यं परीक्षते प्राक् स्वयं
गुणदोषतः । परीक्ष्याभिमतं क्रीतं विक्रीतुर्न भवेत् पुन-
रिति” मिता० । ततश्च क्रीतस्य, विक्रीतस्य, अन्यथा वा
कृतस्य वस्तुनः, असमीचीनत्वबुद्ध्या यः पञ्चात्तापः सोऽनुशय
इति बोध्यम् । “भुक्तकर्म्मणोऽवशेषे च “कृतात्ययेऽनुशय-
वान् दृष्टव्यतिभ्यां यथेतमनेवमिति” शा० सू० स्वर्गार्थ-
कर्म्मणो भुक्तफलस्यावशेषः कश्चिदनुशयो नाम भाण्डानु-
सारिको हवत् यथा हि स्त्री हमाण्डं विरिच्यमानं न सर्वा-
त्मना विरिच्यते भाण्डानुसार्यैव कश्चित् स्नेहशेषोऽर्वातिष्ठते
तथानुशयोऽपीति” भा० । “तत्र दृष्टं प्रत्यक्षं श्रुतिः
सा हि शानुशयानामेवावरोहं दर्शयति यथा “तद्य इह
रमणीयचरणा अभ्यासोह यत्ते रमणीयां योनिमापद्वोरन्
ब्राह्मणयोनिं वा क्षत्रिययोनिं वा वैश्ययोनिं वा अथ य इह
कपयचरणा अभ्यासोह यत्ते कपयां योनिमापद्वोरन् श्व-
योनिं वा शूकरयोनिं चाण्डालयोनिं वेति” । चरणशब्दे
नानुशयः (शेषः) सूच्यते । दृष्टव्यायं जन्मनैव प्राणुच्चाव-
चरूपउपभोगः प्रविभज्यमान आकस्मिकत्वासम्भवात् अनु-
शयसङ्गावं सूचयति अभ्युदयप्रत्ययाययोः सुकृतदुष्कृतहेतु-
कत्वस्य सामान्यतः शास्त्रेणावगमितत्वादिति च शा० भा० ।
अनुशयाना स्त्री अनु+शीङ्-शानच् । परकीयनायिकाभेदे ।
तद्विवरणं नायिकाशब्दे दृश्यम् । अनुतापकर्त्तरि लि० ।
अनुशयिन् पु० अनु+शीङ्-इनि । यावत्कर्म्मण्यं चन्द्रलोके
स्थित्वा सावशेषे एव कर्म्मणि पञ्चात्तापान्विततया भूमि-
लोके जन्मग्रहणायागन्तुं प्रवृत्ते जीवे । “यो यो ह्यनुशयमिति
अनुशयिभिः तदंशेन भावितत्वात् संस्कृतत्वाच्च संक्षिप्त-

रेतःसिगिति” छा० भा० । तस्य रेतःसिगाकृत्याः पूर्व-
सम्भूतत्वात् तद्रूपेण गर्भाशयमनुप्रविष्टोऽनुशयी रेतःसिगा-
कृतिर्भवतीति आनन्द० । पञ्चात्तापयुते लि० । पुरुषस्य
अनुशयत एव भुक्तभोगायाः प्रकृतेरुत्पादः श्रुतावप्युक्तः ।
“अजामेकां लोहितशक्लकणां बह्वीः प्रजाः सृजमानां
स्वरूपाः । अजोहेतुो जुषमाणोऽनुशयेते जरात्येनां भुक्त-
भोगमजोऽन्य इति “यं संपद्य जहात्यजासनुशयी सुप्रः
कुलायं यथेति” भाग० ।

अनुशयी स्त्री अनुशय्यते पञ्चात्तापयुतेऽस्याम् । अनु+शीङ्-
अधिकरणे अच् गौरा० डीप् । पादरोगभेदे, “हरेदनु-
शयो” वैद्यः क्रियया स्नेहविद्वधेरिति” भावप्रकाशः ।

अनुशर पु० अनुश्रूयति अनु+शृ-कर्त्तरि-अच् । राजसे ।
अनुशासन न० अनुशिष्यते याथार्थ्येन निरूप्यते अनु+शास-
भावे ल्युट् । याथार्थ्यज्ञापने, निरूपणे, कर्त्तव्योपदेशे च ।
“अथे देये प्रतिज्ञाते पञ्चकं शतमर्हति । अपङ्गुते तद्वि-
शुषं तन्मनोरनुशासनमिति” मनुः अनुशासनविरोधादिति
वृद्धाः । करणे ल्युट् । तत्प्रतिपादके शास्त्रे यथा “अथ
शब्दानुशासनम्” । “अनुशिष्यन्तेऽसाधुशब्देभ्यो विविच्य
बोध्यन्तेऽनेनेति करणल्युङ्गन्ततया शास्त्रपदेन सामानाधि-
करण्यमिति भाष्यप्रदीपोद्गोतः । “अथशब्दानुशासनं
नाम शास्त्रमधिकृतं वेदितव्यमिति भाष्यम्” । “अथ योगा-
नुशासनमिति” पातञ्जलसूत्रम् योगोऽनुशिष्यतेऽनेन तादृशं
शास्त्रमधिकृतमिति तदर्थः उभयत्र अथशब्दाधिकारार्थ-
त्वात्तथात्वम् “नामलिङ्गानुशासनमित्यमरः” अनुशासनं
धर्मनिरूपणं प्रयोजनमस्य ठक् आनुशासनिकम् । महा-
भारतान्तर्गतानुशासनपर्वणि ।

अनुशासित लि० अनुशास्ति याथार्थ्येन कर्त्तव्यमुपदिशति
अनु+शास-लट् । कर्त्तव्योपदेशके । स्त्रियां डीप् ।
औष्ण० लट् । अनुशास्तापि तत्तार्थे लि० स्त्रियां डीप् ।
अनुशासिन् लि० अनु+शास-णिनि । कर्त्तव्योपदेशके दण्ड
यितरि च “एषस्ते नानुशासी राजेति” विक्र० ।

अनुशिष्ट लि० अनु+शास-कर्म्मणि क्त । कृतानुशासने, यस्य
हितोपदेशः क्रियते तस्मिन्, दण्डिते च ।

अनुशीत अव्य० शीते विभ० अव्ययी० । शीते इत्यर्थे, परि-
सृष्टा० भवादौ ज्य । आनुशीत्यः तद्ववादौ लि० ।

अनुशीलन न० अनुक्ष्णं शीलनं प्रा० स० । सतताभ्यासे
अनुक्ष्णाचरणे “आनुक्ष्ण्येन क्षणानुशीलनं भक्तिरुत्त-
मेति” भक्तिरसा० क्षणस्य तदुपकीर्त्तनस्यानुशीलनं तदर्थः ।